

Ниско,

ниско.

Мечтаехъ:

Крачи човѣка

въ сияние

—гордъ и великъ,

вулканиченъ,

—изтикалъ победата

за хубави сбжднати дни.

Нито дребнавостъ,

ни завистъ;

само възторгъ и любовъ.

Но имахъ ли право.

Сгрѣшихъ.

Какво се постигна

любима?

НАНА:

Любима?—

Азъ не обичамъ.

ГЛЮБОВЪ:

Нанаша,

смили се.

Прости.

НАНА:

Да прощавамъ?!—

Не мога.

ГЛЮБОВЪ.

Погали ме...

НАНА:

Какво бѣ това?